

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.2.2019
C(2019) 1418 final

Stimate Doamnă Președinte,

Comisia ar dori să mulțumească Senatului pentru Opinia referitoare la propunerile legislative privind politica agricolă comună după 2020: Propunerea de regulament de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate în cadrul politicii agricole comune {COM (2018) 392 final}, Propunerea de regulament privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune {COM (2018) 393 final} și Propunerea de regulament de instituire a unei organizări comune a piețelor {COM (2018) 394 final}.

Propunerile au fost elaborate pe baza unui proces pregătit care s-a desfășurat într-un climat de largă deschidere și incluziune, cuprinzând o amplă consultare publică și o evaluare cuprinzătoare a impactului. Aceste propuneri trebuie raportate la contextul mai general al discuțiilor în curs privind propunerile Comisiei aferente cadrului financiar multianual 2021-2027 {COM (2018) 321, 322, 324, 325 și 327 final}, care au trebuit să țină seama de situația bugetară dificilă, caracterizată prin diminuarea resurselor ca urmare a Brexitului și prin necesitatea de a răspunde noilor încercări. În ceea ce privește agricultura și zonele rurale, Comisia a transmis un semnal puternic în favoarea menținerii sprijinului, propunând un buget de 365 de miliarde EUR (în prețuri curente) pentru totalitatea perioadei 2021-2027.

În acest context, procesul de convergență externă a plăților directe reduce în continuare diferențele dintre ratele medii ale sprijinului existente între statele membre. În cazul României, această evoluție se concretizează printr-o ușoară creștere (spre deosebire de majoritatea celorlalte state membre, în care ratele sprijinului vor scădea). În ceea ce privește dezvoltarea rurală, se propune o reechilibrare a sprijinului între Uniunea Europeană și statele membre; guvernele sunt invitate să asigure contribuții naționale mai mari pentru a menține un nivel adecvat al sprijinului pentru zonele rurale. Ratele de cofinanțare pentru regiunile mai puțin dezvoltate sunt menținute la un nivel mai ridicat decât cele pentru regiunile dezvoltate.

*Dlul Călin POPESCU-TĂRICEANU
Președintele Senatului
Calea 13 Septembrie nr. 1-3, sector 5
RO – 050711 BUCUREȘTI*

Comisia apreciază că propunerile sale vor oferi asigurarea că politica agricolă comună rămâne adecvată scopului și reflectă mai precis nevoile locale ale statelor membre, pe baza modernizării și simplificării cadrului politic, a unei distribuiri mai echitabile și mai bine orientate, a unui nivel mai ridicat de ambiție în ceea ce privește mediul și clima și a măsurilor de favorizare a creșterii economice și creării de locuri de muncă în zonele rurale, contribuind astfel și la alte politici ale Uniunii, precum și la angajamentele internaționale ale acesteia (de exemplu, Acordul de la Paris privind schimbările climatice și obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite).

Pentru a face posibilă această orientare îmbunătățită, este necesar, printre altele, ca statele membre, în semn de recunoaștere pentru economiile de scară, să integreze, în viitoarele lor planuri strategice privind politica agricolă comună, o reducere (și o plafonare) a plăților per exploatație și a sprijinului redistributiv complementar pentru venit în scopul sustenabilității, deoarece ambele măsuri sunt complementare în această privință și nu ar trebui să se înlocuiască reciproc. Dat fiind că trebuie să fie recunoscute diferențele dintre structurile fermelor și particularitățile locale de la nivelul întregii Uniuni, sprijinul redistributiv complementar pentru venit în scopul sustenabilității nu include limite predefinite, cum ar fi alocarea maximă aferentă resurselor financiare care urmează să fie atribuite intervenției. Sarcina de a stabili această alocare le revine statelor membre, pe baza propriei evaluări a nevoilor. Este important să se adauge considerația că, pentru a evita efectele negative asupra ocupării forței de muncă și pentru a recunoaște forța de muncă reprezentată de membrii familiei, reducerile (și plafonarea) plăților ar trebui să se aplice cuantumului sprijinului după deducerea costurilor forței de muncă, care cuprind atât forța de muncă familială, cât și pe cea remunerată.

În ceea ce privește sprijinul pentru tinerii fermieri, criteriile minime care trebuie stabilite pentru acordarea sprijinului prevăzut de politica agricolă comună sunt cele cuprinse în definiție (articolul 4). De asemenea, statele membre trebuie să constituie rezerve care să acopere cel puțin cuantumul minim stabilit în legislația UE pentru finanțarea sprijinului complementar pentru venit pentru tinerii fermieri care au înființat o nouă exploatație pentru prima oară și/sau a ajutorului acordat pentru instalarea tinerilor fermieri. În afară de aceasta, statele membre dispun de flexibilitate în ceea ce privește definirea intervențiilor corespunzătoare. Tinerii fermieri care sunt deja instalați pot beneficia de orice alt tip de intervenție în cadrul politicii agricole comune. De asemenea, prin intermediul criteriilor de selecție și al condițiilor specifice, statele membre au posibilitatea să acorde prioritate tinerilor fermieri și/sau să stabilească condiții mai favorabile acestora în cadrul anumitor tipuri de intervenții, cum ar fi, de exemplu, majorarea ratelor sprijinului pentru operațiunile de investiții.

Noua condiționalitate cuprinde diferite cerințe legate de diferite domenii: schimbările climatice și mediul, sănătatea publică, sănătatea animalelor și cea a plantelor și bunăstarea animalelor. Nu toate acestea au legătură cu utilizarea terenurilor. În consonanță cu nivelul mai ridicat de ambiție în ceea ce privește mediul și clima, este important să fie acoperiți toți fermierii, indiferent de dimensiunea exploatației. Cu toate acestea, statele membre dispun de flexibilitatea necesară pentru a elabora propriile

norme naționale, ținând seama de caracteristicile specifice zonelor vizate, ceea ce înseamnă că aceste norme ar trebui să definească obligațiile care sunt adaptate.

Intervențiile din domeniul dezvoltării rurale exercită în continuare un rol determinant în ceea ce privește sprijinirea rezilienței și sustenabilității exploatațiilor, asigurarea aprovizionării cu produse alimentare de înaltă calitate și furnizarea de servicii legate de mediu și climă de către fermieri, precum și dezvoltarea unor zone rurale dinamice.

Cea mai semnificativă schimbare propusă o constituie trecerea de la un sistem bazat pe respectarea conformității la un sistem în care accentul este pus pe performanță, care să prevadă mai puține dispoziții la nivelul legislației Uniunii Europene și să acorde statelor membre o flexibilitate sporită în ceea ce privește stabilirea condițiilor de eligibilitate pentru beneficiari.

În ceea ce privește numărul de agenții de plăți, noul model de performanță reunește Fondul european de garantare agricolă și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală în cadrul unui singur plan strategic privind politica agricolă comună. Prin propunerea sa, Comisia intenționează să limiteze numărul de agenții de plăți și să gestioneze Fondul european de garantare agricolă și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală în cadrul aceleiași agenții de plăți. Având în vedere în special faptul că nu există decât un singur plan strategic și un sistem integrat de administrare și control care acoperă ambele fonduri, faptul că ambele fonduri sunt gestionate de o singură agenție de plăți nu ar trebui să creeze riscuri. O singură agenție națională de plăți care gestionează ambele fonduri este situația existentă în cele mai multe state membre.

În ceea ce privește normele privind dubla finanțare, în cadrul actualelor norme pentru Fondul european de garantare agricolă [articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013] există deja dispoziții similare celor prevăzute la articolul 34 din propunere; prin urmare, este necesar ca statele membre să dispună deja de sisteme de control intern pentru verificarea delimitării adecvate a finanțării primite în cadrul diferitelor fonduri și instrumente ale Uniunii.

Termenul de depunere a rapoartelor anuale de performanță este conform cu articolul 63 din Regulamentul financiar (2018/1046). În plus, în noul model de performanță în care realizările raportate sunt condiția de referință pentru cheltuieli, raportarea financiară și cu privire la performanță trebuie să fie aliniată și să se refere la aceeași perioadă (de exemplu, exercițiul financiar). În acest mod se urmărește, de asemenea, simplificarea raportării și a controalelor aferente, ținând seama în special de faptul că realizările, care sunt raportate în raportul anual de performanță, sunt concepute astfel încât să fie ușor accesibile la nivelul agenției de plăți.

Instrumentele de tip „dispozitiv de siguranță” ale organizării comune a piețelor (în special intervenția publică, ajutorul pentru stocarea privată și măsurile excepționale) vor rămâne neschimbate în noua politică agricolă comună. Cu toate acestea, intervențiile sectoriale vor fi integrate în planurile strategice, pentru a contribui mai bine la realizarea obiectivelor și pentru a consolida sinergiile cu alte instrumente. Statele membre pot pune aceste intervenții sectoriale nu numai la dispoziția celor câteva sectoare agricole care au beneficiat în mod tradițional de scheme specifice de ajutor

sectorial, ci și a altor sectoare care au nevoie să își consolideze competitivitatea îmbunătățindu-și organizarea.

Opinia Senatului a fost adusă la cunoștința reprezentanților Comisiei din cadrul discuțiilor purtate cu Parlamentul European și Consiliul și va fi luată în considerare în cadrul acestor discuții. În acest context, Comisia ar aprecia sprijinul Senatului pentru ajungerea la un acord și așteaptă cu interes continuarea dialogului politic în viitor.

Cu deosebită considerație,

Frans Timmermans
Prim-vicepreședinte

Phil Hogan
Membru al Comisiei